I

(Lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2021/2101,

annettu 24 päivänä marraskuuta 2021,

direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tiettyjen yritysten ja sivuliikkeiden tuloverotietojen ilmoittamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 50 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Avoimuus on sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta olennaisen tärkeää. Komissio määritti 27 päivänä lokakuuta 2015 antamassaan tiedonannossa ”Komission työohjelma 2016: Uudet haasteet – uudet keinot” ja 16 päivänä joulukuuta 2014 antamassaan tiedonannossa ”Komission työohjelma 2015 – Uusi alku” ensisijaiseksi tavoitteeksi vastata tasapuolisuutta ja avoimuutta koskeviin unionin kansalaisten vaatimuksiin ja sen, että unioni toimii maailmanlaajuisena esikuvana. On olennaisen tärkeää, että suuremman avoimuuden saavuttamista koskevissa pyrkimyksissä huomioidaan kilpailevien toimijoiden välinen vastavuoroisuus.

(2) Euroopan parlamentti korosti 26 päivänä maaliskuuta 2019 antamassaan päätöslauselmassa ([3]), että tarvitaan kunnianhimoista julkista maakohtaista raportointia välineenä lisätä yritysten avoimuutta ja parantaa julkista valvontaa. Yritysten tuloveron kiertämisen torjumista koskevan neuvoston aloittaman työn rinnalla on tarpeen lisätä unionissa toimivien monikansallisten yritysten maksamia yritysten tuloveroja koskevaa julkista valvontaa, jotta voidaan edistää entisestään yritysten avoimuutta ja vastuullisuutta ja sitä kautta myös yhteiskuntiemme hyvinvointia. Tällaisen valvonnan edellyttäminen on tarpeen myös, jotta voidaan parantaa tietoon perustuvaa julkista keskustelua erityisesti tiettyjen unionissa toimivien monikansallisten yritysten verosäännösten noudattamisesta ja verosäännösten noudattamisen vaikutuksesta reaalitalouteen. Yhtiöverotuksen avoimuutta

([1]) EUVL C 487, 28.12.2016, s. 62.

([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 27. maaliskuuta 2019 (EUVL C 108, 26.3.2021, s. 623), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 28. syyskuuta 2021 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. marraskuuta 2021 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

([3]) EUVL C 108, 26.3.2021, s. 8.

koskevien yhteisten sääntöjen vahvistaminen palvelisi myös yleistä taloudellista etua, koska se tarjoaa samanlaiset suojatoimet kaikkialla unionissa sijoittajien, velkojien ja muiden kolmansien osapuolten suojaamiseksi yleisesti ja edistää siten unionin kansalaisten luottamuksen palauttamista kansallisten verojärjestelmien oikeudenmukaisuuteen. Tällainen julkinen valvonta voidaan toteuttaa tuloverotietoja koskevan kertomuksen muodossa riippumatta siitä, mihin monikansallisen konsernin perimmäinen emoyritys on sijoittautunut.

(3) Julkinen maakohtainen raportointi on tehokas ja tarkoituksenmukainen väline, jolla voidaan lisätä avoimuutta monikansallisten yritysten toiminnan suhteen ja joka antaa ihmisille mahdollisuuden arvioida kyseisen toiminnan vaikutusta reaalitalouteen. Se myös parantaa osakkeenomistajien mahdollisuuksia arvioida asianmukaisesti yritysten riskinottoa, tuottaa täsmälliseen tietoon perustuvia investointistrategioita ja lisää päättäjien mahdollisuuksia arvioida kansallisen lainsäädännön tehokkuutta ja vaikutusta. Julkinen valvonta olisi toteutettava heikentämättä investointiympäristöä unionissa tai unionin yritysten, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/34/EU ([4]) määritellyt pienet ja keskisuuret yritykset, kilpailukykyä.

(4) Julkisella maakohtaisella raportoinnilla on todennäköisesti myös myönteinen vaikutus työntekijöiden oikeuteen saada tietoa ja tulla kuulluksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/14/EY ([5]) mukaisesti, ja koska se lisää tietoa yritysten toiminnasta, yrityksissä käytävän vuoropuhelun laatuun.

(5) Eurooppa-neuvoston 22 päivänä toukokuuta 2013 antamien päätelmien jälkeen direktiiviin 2013/34/EU sisällytettiin uudelleentarkastelulauseke. Kyseisessä uudelleentarkastelulausekkeessa vaadittiin komissiota harkitsemaan mahdollisuutta ottaa käyttöön muidenkin teollisuudenalojen suuria yrityksiä koskeva velvoite laatia vuosittain maakohtainen raportti, ottaen huomioon taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestössä (OECD) tapahtuva kehitys ja asiaan liittyvien eurooppalaisten aloitteiden tulokset.

(6) Unioni on jo ottanut käyttöön julkisen maakohtaisen raportoinnin pankkialalla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2013/36/EU ([6]) ja kaivannaisteollisuuden ja puunkorjuun alalla direktiivillä 2013/34/EU.

(7) Ottamalla tällä direktiivillä käyttöön julkisen maakohtaisen raportoinnin unionista tulee johtava globaali toimija rahoituksen ja yritysten avoimuuden edistämisessä.

(8) Suurempi avoimuus taloudellisten tietojen julkistamisessa hyödyttää kaikkia, koska kansalaisyhteiskunta osallistuu aktiivisemmin, työntekijät saavat enemmän tietoa ja sijoittajat ovat valmiimpia riskinottoon. Lisäksi yritykset hyötyvät paremmista suhteista sidosryhmiin, mikä lisää vakautta ja helpottaa rahoituksen saantia selkeämmän riskiprofiilin ja paremman maineen ansiosta.

(9) Komissio määritti 25 päivänä lokakuuta 2011 antamassaan tiedonannossa ”Yritysten yhteiskuntavastuuta koskeva uudistettu EU:n strategia vuosiksi 2011–2014” yritysten yhteiskuntavastuun yritysten vastuuksi omista yhteiskunnallisista vaikutuksistaan. Yritysten on oltava yhteiskuntavastuun osalta aloitteellisia. Viranomaiset voivat toimia tukiroolissa vapaaehtoisten politiikkatoimien ja tarvittaessa täydentävän sääntelyn älykkään yhdistelmän kautta. Yritykset voivat mennä lainsäädännön noudattamista pidemmälle ja tulla yhteiskunnallisesti vastuullisiksi sisällyttämällä uusia sosiaalisia, ympäristöön liittyviä, eettisiä tai kuluttajiin taikka ihmisoikeuskysymyksiin liittyviä näkökohtia liiketoimintastrategiaansa ja toimintoihinsa.

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/14/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2002, työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä (EYVL L 80, 23.3.2002, s. 29).

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

(10) Yleisön olisi voitava tarkastella kaikkia konsernin toimia, jos konsernilla on tietyn tyyppisiä yksikköjä sijoittautuneina unioniin. Niiden konsernien osalta, jotka harjoittavat toimintaa unionissa ainoastaan tytäryritysten tai sivuliikkeiden kautta, kyseisten tytäryritysten ja sivuliikkeiden olisi julkaistava ja asetettava saataville perimmäisen emoyrityksen kertomus. Jos kyseisiä tietoja tai kertomusta ei ole saatavilla tai jos perimmäinen emoyritys ei toimita tytäryrityksille tai sivuliikkeille kaikkia vaadittuja tietoja, tytäryritysten ja sivuliikkeiden olisi laadittava, julkaistava ja asetettava saataville tuloverotietoja koskeva kertomus, joka sisältää kaikki niiden hallussa olevat, saadut tai hankitut tiedot, sekä lausunto siitä, että niiden perimmäinen emoyritys ei ole asettanut tarvittavia tietoja saataville. Oikeasuhteisuuden ja tehokkuuden vuoksi olisi kuitenkin rajoitettava tuloverotietoja koskevan kertomuksen julkaisemista ja saataville asettamista koskeva velvoite sekä keskisuuriin että suuriin unioniin sijoittautuneisiin tytäryrityksiin ja unionissa avattuihin kooltaan vertailukelpoisiin sivuliikkeisiin. Direktiivin 2013/34/EU soveltamisalaa olisi näin ollen laajennettava vastaavasti unionin ulkopuolelle sijoittautuneen yrityksen, joka on oikeudelliselta muodoltaan rinnastettavissa direktiivin 2013/34/EU liitteessä I lueteltuihin yritysmuotoihin, jäsenvaltioon avaamiin sivuliikkeisiin. Sivuliikkeisiin, jotka on suljettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1132 ([7]) 37 artiklan k alakohdassa tarkoitetulla tavalla, ei olisi enää sovellettava tässä direktiivissä säädettyjä raportointivelvoitteita.

(11) Monikansallisten konsernien ja tapauksen mukaan tiettyjen itsenäisten yritysten olisi laadittava yleisölle tuloverotietoja koskeva kertomus, jos ne ovat ylittäneet kahden peräkkäisen tilivuoden aikana tietyn koon tulojen määrän osalta, riippuen konsernin konsolidoiduista tuloista tai itsenäisen yrityksen tuloista. Symmetrisesti tällaisen velvoitteen soveltaminen olisi lopetettava, kun tulot eivät enää ylitä asiaankuuluvaa määrää kahden peräkkäisen tilivuoden aikana. Tällaisissa tapauksissa monikansallisella konsernilla tai itsenäisellä yrityksellä olisi edelleen oltava velvollisuus raportoida ensimmäisestä tilivuodesta, joka seuraa sitä viimeistä tilivuotta, jona sen tulot ylittävät asiaankuuluvan määrän. Tällaiseen monikansalliseen konserniin tai itsenäiseen yritykseen olisi jälleen sovellettava raportointivelvoitetta, kun sen tulot jälleen ylittävät asiaankuuluvan määrän kahden peräkkäisen tilikauden aikana. Koska tilinpäätöksessä voidaan noudattaa useita erilaisia tilinpäätössäännöstöjä, soveltamisalan määrittämiseksi sellaisten yrityksen osalta, joihin sovelletaan jäsenvaltion lainsäädäntöä, ”tuloilla” olisi oltava sama merkitys kuin ”nettoliikevaihdolla”, ja niitä olisi pidettävä kyseisen jäsenvaltion kansallisen tilinpäätössäännöstön mukaisina. Neuvoston direktiivin 86/635/ETY ([8]) 43 artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja vastaavasti neuvoston direktiivin 91/674/ETY ([9]) 66 artiklan 2 kohdassa säädetään määritelmistä luottolaitoksen tai vakuutusyrityksen nettoliikevaihdon määrittämiseksi. Muiden yritysten osalta tulot olisi arvioitava sen tilinpäätössäännöstön mukaisesti, jonka perusteella niiden tilinpäätökset laaditaan. Kun on kyse tuloverotietoja koskevan kertomuksen sisällöstä, olisi kuitenkin sovellettava erilaista tulojen määritelmää.

(12) Jotta vältetään kaksinkertaista raportointia pankkialalla, perimmäisten emoyritysten ja itsenäisten yritysten, joihin sovelletaan direktiiviä 2013/36/EU ja jotka sisällyttävät kyseisen direktiivin 89 artiklan mukaisesti laadittavaan kertomukseensa kaikki toimintonsa ja tapauksen mukaan kaikki konsolidoituun tilinpäätökseensä sisällytettyjen sidosyritystensä toiminnot, mukaan lukien ne toiminnot, joihin ei sovelleta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([10]) kolmannen osan I osaston 2 luvun säännöksiä, olisi vapautettava tässä direktiivissä säädetyistä raportointivaatimuksista.

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46).

([8]) Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1).

([9]) Neuvoston direktiivi 91/674/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1991, vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 374, 31.12.1991, s. 7).

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

(13) Tuloverotietoja koskevassa kertomuksessa olisi tapauksen mukaan oltava luettelo kaikista unioniin tai veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevasta tarkistetusta EU:n luettelosta annettujen neuvoston päätelmien asiaankuuluvan version liitteessä I ja soveltuvin osin liitteessä II mainittuihin verotuksellisiin lainkäyttöalueisiin sijoittautuneista tytäryhtiöistä asianomaisen tilivuoden osalta. Hallinnollisen rasitteen aiheuttamisen välttämiseksi perimmäisen emoyrityksen olisi voitava luottaa sellaisten tytäryritysten luetteloon, jotka sisältyvät perimmäisen emoyrityksen konsolidoituun tilinpäätökseen. Tuloverotietoja koskevassa kertomuksessa olisi myös annettava perimmäisen emoyrityksen tilinpäätökseen konsolidoidut tiedot konsernin kaikkien sidosyritysten kaikista toiminnoista tai olosuhteiden mukaan kaikista itsenäisen yrityksen toiminnoista. Tiedot olisi rajoitettava siihen, mikä on välttämätöntä tehokkaan julkisen valvonnan mahdollistamiseksi, jotta voidaan varmistaa, että tietojen julkistaminen ei aiheuta asianomaisille yrityksille suhteettomia kilpailukykyyn kohdistuvia tai vääristä tulkinnoista johtuvia riskejä tai haittoja. Tuloverotietoja koskeva kertomus olisi asetettava saataville viimeistään 12 kuukauden kuluttua tilinpäätöspäivästä. Tuloverotietoja koskevan kertomuksen osalta ei pitäisi soveltaa mitään lyhyempiä aikoja tilinpäätösten julkaisemiselle. Tällä direktiivillä käyttöön otetut säännökset eivät vaikuta direktiivin 2013/34/EU vuositilinpäätöksiä ja konsolidoituja tilinpäätöksiä koskeviin säännöksiin.

(14) Hallinnollisen rasituksen aiheuttamisen välttämiseksi yrityksillä olisi oltava oikeus esittää tiedot neuvoston direktiivin 2011/16/EU ([11]) liitteessä III olevan III jakson B ja C osan raportointiohjeiden perusteella, kun yritykset laativat tuloverotietoja koskevan kertomuksen tämän direktiivin mukaisesti. Tuloverotietoja koskevassa kertomuksessa olisi ilmoitettava mitä raportointikehystä on käytetty. Tuloverotietoja koskevassa kertomuksessa voisi olla lisäksi myös yleinen kuvaus, jossa esitetään selitykset, jos konsernin tasolla ilmenee olennaisia eroavaisuuksia kertyneiden verojen ja tosiasiallisesti maksettujen verojen välillä, ottaen huomioon edellisten tilivuosien vastaavat määrät.

(15) On tärkeää varmistaa, että tiedot ovat vertailukelpoisia. Tätä varten komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa vahvistaa yhteinen malli ja sähköiset raportointimuodot, joiden olisi oltava koneellisesti luettavia, tuloverotietoja koskevan kertomuksen esittämiseksi tämän asetuksen mukaisesti. Kyseistä mallia ja kyseisiä raportointimuotoja vahvistaessaan komission olisi otettava huomioon edistyminen digitalisoinnissa ja yritysten julkaisemien tietojen saatavuudessa, erityisesti eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen kehittämisen osalta, kuten se ehdotti 24 päivänä syyskuuta 2020 antamassaan tiedonannossa ”Pääomamarkkinaunioni ihmisille ja yrityksille – uusi toimintasuunnitelma”. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([12]) mukaisesti.

(16) Sen varmistamiseksi, että on olemassa riittävän tarkkaa tietoa, jotta kansalaiset voivat paremmin arvioida, miten monikansalliset yritykset edistävät yhteiskunnan hyvinvointia kussakin jäsenvaltiossa, tiedot olisi jaoteltava jäsenvaltioittain. Lisäksi monikansallisten yritysten toimintaa koskevat tiedot olisi myös esitettävä erittäin yksityiskohtaisesti niiden tiettyjen kolmansien maiden verotuksellisten lainkäyttöalueiden osalta, joihin liittyy erityisiä haasteita. Kaikkien muiden kolmansissa maissa toteutettavien toimintojen osalta tiedot olisi annettava kootusti, paitsi jos yritys haluaa esittää yksityiskohtaisempia tietoja.

(17) Tiettyjen verotuksellisten lainkäyttöalueiden osalta olisi esitettävä hyvin yksityiskohtaiset tiedot. Tuloverotietoja koskevassa kertomuksessa olisi aina ilmoitettava erikseen tiedot kultakin lainkäyttöalueelta, joka sisältyy veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevasta tarkistetusta EU:n luettelosta annettujen neuvoston päätelmien liitteisiin ([13]) ja niiden myöhempiin päivityksiin, jotka hyväksytään erityisesti kahdesti vuodessa, tavallisesti helmikuussa ja lokakuussa, ja jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa. Kyseisten neuvoston päätelmien liitteessä I esitetään ”Veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskeva EU:n

([11]) Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

([12]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

([13]) Ks. neuvoston päätelmät veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevasta tarkistetusta EU:n luettelosta ja niiden liitteet (EUVL C 413 I, 12.10.2021, s. 1).

luettelo", kun taas liitteessä II esitetään "Tilannekatsaus EU:n kanssa tehtävästä yhteistyöstä yhteistyöhaluisten lainkäyttöalueiden verotusalan hyvän hallintotavan periaatteiden täytäntöönpanosta antamien sitoumusten osalta". Liitteen I osalta huomioon otettavien lainkäyttöalueiden olisi oltava niitä, jotka olivat merkittyinä luetteloon sen tilivuoden maaliskuun ensimmäisenä päivänä, jolta tuloverotietoja koskeva kertomus olisi laadittava. Liitteen II osalta huomioon otettavien lainkäyttöalueiden olisi oltava niitä, jotka olivat mainittuja kyseisessä liitteessä sen tilivuoden maaliskuun ensimmäisenä päivänä, jolta tuloverotietoja koskeva kertomus on laadittava, ja sitä edeltävän tilivuoden maaliskuun ensimmäisenä päivänä.

(18) Tuloverotietoja koskevaan kertomukseen sisällytettävien tietojen välitön ilmaiseminen voisi tietyissä tapauksissa vahingoittaa vakavasti yrityksen kaupallista asemaa. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava sallia yrityksille tiettyjen tietojen julkistamisen lykkäämisen rajatulla määrällä vuosia, edellyttäen että ne julkistavat lykkäämisen selkeästi, antavat siihen perustelut kertomuksessa ja dokumentoivat perustelujen taustat. Yritysten pois jättämät tiedot olisi julkistettava myöhemmässä kertomuksessa. Veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevasta tarkistetusta EU:n luettelosta annettujen neuvoston päätelmien liitteissä I ja II lueteltuihin verotuksellisiin lainkäyttöalueisiin liittyviä tietoja ei saisi koskaan jättää pois.

(19) Yritysten sijoittajiin, velkojiin, muihin kolmansiin osapuoliin ja suureen yleisöön kohdistuvien avoimuusvaatimusten ja yhteiskuntavastuun lisäämiseksi ja asianmukaisen hallinnoinnin varmistamiseksi niiden unioniin sijoittuneiden perimmäisten emoyritysten tai itsenäisten yritysten, joiden on laadittava, julkaistava ja asetettava saataville tuloverotietoja koskeva kertomus, hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenten olisi oltava kollektiivisesti vastuussa tämän direktiivin mukaisten raportointivelvoitteiden noudattamisen varmistamisesta. Koska tytäryritysten, jotka ovat sijoittautuneet unioniin ja jotka ovat unionin ulkopuolelle sijoittautuneen perimmäisen emoyrityksen määräysvallassa, hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenillä taikka henkilöllä tai henkilöillä, jotka vastaavat sivuliikkeen julkistamistoimista, saattaa olla vain rajoitetusti tietoja perimmäisen emoyrityksen laatiman tuloverotietoja koskevan kertomuksen sisällöstä tai saattaa olla vain rajoitettu mahdollisuus saada tällaiset tiedot tai tällainen kertomus perimmäiseltä emoyritykseltään, kyseisten jäsenten tai henkilöiden vastuun olisi käsitettävä sen varmistaminen, että heidän parhaan tietämyksensä ja kykyjensä mukaan perimmäisen emoyrityksen tai itsenäisen yrityksen tuloverotietoja koskeva kertomus on laadittu ja julkistettu tämän direktiivin mukaisella tavalla tai että tytäryritys tai sivuliike on laatinut, julkaissut ja asettanut saataville kaikki hallussaan olevat saadut tai hankitut tiedot tämän direktiivin mukaisesti. Jos tiedot tai kertomus ovat puutteellisia, kyseisten jäsenten tai henkilöiden vastuulla olisi oltava sellaisen lausunnon julkaiseminen, josta käy ilmi, että perimmäinen emoyritys tai itsenäinen yritys ei ole asettanut tarvittavia tietoja saataville.

(20) Sen varmistamiseksi, että yleisö on tietoinen tällä direktiivillä direktiiviin 2013/34/EU sisällytettyjen raportointivelvoitteiden soveltamisalasta ja niiden noudattamisesta jäsenvaltioiden olisi vaadittava, että lakisääteiset tilintarkastajat ja tilintarkastusyhteisöt antavat lausunnon siitä, vaadittiinko yritystä julkaisemaan tuloverotietoja koskeva kertomus ja jos vaadittiin, julkaistiinko kyseinen kertomus.

(21) Jäsenvaltioiden velvoitteita säätää seuraamuksista ja toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseiset seuraamukset pannaan täytäntöön direktiivin 2013/34/EU mukaisesti, sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen tiettyjen yritysten ja sivuliikkeiden tuloverotietojen julkistamista koskevien kansallisten säännösten rikkomiseen.

(22) Tämän direktiivin tarkoituksena on parantaa yritysten avoimuutta ja yritysten tuloveroa koskevien tietojen avoimuutta ja julkista valvontaa mukauttamalla nykyisiä lainsäädäntöpuitteita, jotka koskevat yrityksille tai yhtiöille asetettuja velvoitteita julkaista kertomuksia niiden jäsenten ja ulkopuolisten etujen suojaamiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 50 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitetulla tavalla. Kuten unionin tuomioistuin on todennut erityisesti asiassa C-97/96, Verband deutscher Daihatsu-Händler, antamassaan tuomiossa ([14]), Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 50 artiklan 2 kohdan g alakohdassa mainitaan yleisesti "ulkopuolisten" etujen turvaamista koskeva tavoite erottelematta näihin ulkopuolisiin kuuluvia ryhmiä tai

([14]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 4.12.1997, Verband deutscher Daihatsu-Händler, C-97/96, ECLI:EU:C:1997:581.

sulkematta pois mitään ryhmää. Näin ollen termi ”ulkopuoliset” on laajempi kuin sijoittajat ja velkojat, ja se kattaa muut asianomaiset kolmannet osapuolet, mukaan lukien kilpailijat ja suuri yleisö. Sijoittautumisvapautta koskevan tavoitteen saavuttamista, joka on annettu laajasti ottaen toimielinten tehtäväksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 50 artiklan 1 kohdassa, ei voida rajoittaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 50 artiklan 2 kohdan määräyksillä. Kun otetaan huomioon, että tämä direktiivi koskee ainoastaan velvoitteita julkaista tuloverotietoja koskevia kertomuksia eikä verojen yhdenmukaistamista, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 50 artiklan 1 kohta on asianmukainen oikeusperusta.

(23) Jotta varmistettaisiin sisämarkkinoiden täysi toimivuus ja tasapuoliset toimintaedellytykset unionin ja kolmansien maiden monikansallisten yritysten välillä, komission olisi edelleen tutkittava mahdollisuuksia lisätä oikeudenmukaisuutta ja verotuksen avoimuutta. Komission olisi erityisesti tarkasteltava uudelleentarkastelulausekkeen puitteissa, parantaisiko muun muassa täysimääräinen erittely tämän direktiivin vaikuttavuutta.

(24) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, vaan se voidaan sen vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

(25) Tällä direktiivillä vastataan asianomaisten osapuolten esittämään huoleen tarpeesta korjata sisämarkkinoiden vääristymiä vaarantamatta unionin kilpailukykyä. Se ei saisi aiheuttaa tarpeetonta hallinnollista rasitetta yrityksille. Yleisesti ottaen tämän direktiivin puitteissa ilmoitettavien tietojen laajuus on oikeassa suhteessa yritysten avoimuuden ja julkisen valvonnan lisäämistä koskeviin tavoitteisiin. Tässä direktiivissä kunnioitetaan näin ollen perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.

(26) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

(27) Direktiivi 2013/34/EU olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2013/34/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2013/34/EU seuraavasti:

1) Lisätään 1 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 a. Jäljempänä 48 a–48 e ja 51 artiklassa tarkoitettuja yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan myös niihin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin, jotka liittyvät sellaisen yrityksen jäsenvaltiossa avaamiin sivuliikkeisiin, johon ei sovelleta jäsenvaltion lainsäädäntöä, mutta joka on oikeudelliselta muodoltaan rinnastettavissa liitteessä I lueteltuihin yritysmuotoihin. Jäljempänä olevaa 2 artiklaa sovelletaan kyseisten sivuliikkeiden osalta siltä osin kuin 48 a–48 e ja 51 artikla ovat sovellettavissa tällaisiin sivuliikkeisiin.”

2) Lisätään 48 artiklan jälkeen luku seuraavasti:

”10 a LUKU

TULOVEROTIETOJA KOSKEVA KERTOMUS

48 a artikla

Määritelmät, jotka liittyvät tuloverotietojen ilmoittamiseen

1. Tässä luvussa tarkoitetaan

1) ’perimmäisellä emoyrityksellä’ yritystä, joka laatii suurimman yrityskokonaisuuden konsolidoidut tilinpäätökset;

2) ’konsolidoiduilla tilinpäätöksillä’ konsernin emoyrityksen laatimia tilinpäätöksiä, joissa varat, velat, oma pääoma, tulot ja kulut esitetään ikään kuin kyseessä olisi yksi taloudellinen yksikkö;

3) ’verotuksellisella lainkäyttöalueella’ valtiota tai ei-valtiollista lainkäyttöaluetta, jolla on itsenäinen veronkanto-oikeus yritysten tuloveron alalla;

4) ’itsenäisellä yrityksellä’ yritystä, joka ei kuulu 2 artiklan 11 alakohdassa määriteltyyn konserniin.

2. Tämän direktiivin 48 b artiklassa tarkoitetaan ’tuloilla’ samaa kuin

a) ’nettoliikevaihto’ niiden yritysten osalta, joihin sovelletaan jäsenvaltion lainsäädäntöä ja jotka eivät sovella asetuksen (EY) N:o 1606/2002 perusteella hyväksyttyjä kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja; tai

b) ’tulot’ muiden yritysten osalta, määriteltyinä sen tilinpäätössäännöstön mukaisesti, jonka perusteella tilinpäätökset on laadittu.

48 b artikla

Yritykset ja sivuliikkeet, joiden on annettava tuloverotietoja koskeva kertomus

1. Kun perimmäisten emoyritysten konsolidoitujen tulojen yhteismäärä on tilinpäätöspäivänä kumpanakin kahtena edeltävänä peräkkäisenä tilivuotena ylittänyt 750 000 000 euroa, mikä ilmenee niiden konsolidoiduista tilinpäätöksistä, jäsenvaltioiden on vaadittava kyseisiä perimmäisiä emoyrityksiä, joihin sovelletaan niiden kansallista lainsäädäntöä, laatimaan, julkaisemaan ja asettamaan saataville tuloverotietoja koskeva kertomus kyseisistä kahdesta edeltävästä peräkkäisestä tilivuodesta jälkimmäisen osalta.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perimmäiseen emoyritykseen, jonka konsolidoitujen tulojen yhteismäärä on tilinpäätöspäivänä kumpanakin kahtena edeltävänä peräkkäisenä tilivuotena alittanut 750 000 000 euroa, mikä ilmenee sen konsolidoiduista tilinpäätöksistä, ei enää sovelleta ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä raportointivelvoitteita.

Kun itsenäisten yritysten tulojen yhteismäärä on tilinpäätöspäivänä kumpanakin kahtena edeltävänä peräkkäisenä tilivuotena ylittänyt 750 000 000 euroa, mikä ilmenee niiden vuositilinpäätöksistä, jäsenvaltioiden on vaadittava kyseisiä yrityksiä, joihin sovelletaan niiden kansallista lainsäädäntöä, laatimaan, julkaisemaan ja asettamaan saataville tuloverotietoja koskeva kertomus kyseisistä kahdesta edeltävästä peräkkäisestä tilivuodesta jälkimmäisen osalta.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että itsenäiseen yritykseen, jonka tulojen yhteismäärä on tilinpäätöspäivänä kumpanakin kahtena edeltävänä peräkkäisenä tilivuotena alittanut 750 000 000 euroa, mikä ilmenee sen konsolidoiduista tilinpäätöksistä, ei enää sovelleta kolmannessa alakohdassa säädettyjä raportointivelvoitteita.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että 1 kohdassa vahvistettua sääntöä ei sovelleta itsenäisiin yrityksiin, perimmäisiin emoyrityksiin ja niiden sidosyrityksiin, jos tällaiset yritykset, niiden sivuliikkeet mukaan lukien, ovat sijoittautuneet ainoastaan yhden jäsenvaltion alueelle tai niillä on pysyvä liikepaikka tai pysyvää liiketoimintaa ainoastaan yhden jäsenvaltion alueella eikä millään muulla verotuksellisella lainkäyttöalueella.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettua sääntöä ei sovelleta itsenäisiin yrityksiin ja perimmäisiin emoyrityksiin, jos kyseiset yritykset tai niiden sidosyritykset julkistavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU (*) 89 artiklan mukaisesti raportin, johon sisältyy tiedot kaikista niiden toiminnoista ja perimmäisen emoyrityksen tapauksessa kaikista konsolidoituun tilinpäätökseen sisältyvien sidosyritysten toiminnoista.

4. Jäsenvaltioiden on vaadittava 3 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja keskisuuria ja suuria tytäryrityksiä, joihin sovelletaan niiden kansallista lainsäädäntöä ja jotka ovat sellaisen perimmäisen emoyrityksen määräysvallassa, johon ei sovelleta jäsenvaltion lainsäädäntöä, silloin kun perimmäisen emoyrityksen konsolidoitujen tulojen yhteismäärä on tilinpäätöspäivänä kumpanakin kahtena edeltävänä peräkkäisenä tilivuotena ylittänyt 750 000 000 euroa, mikä ilmenee sen konsolidoiduista tilinpäätöksistä, julkaisemaan ja asettamaan saataville kyseistä perimmäistä emoyritystä koskevan tuloverotietoja koskevan kertomuksen kyseisistä kahdesta edeltävästä peräkkäisestä tilivuodesta jälkimmäisen osalta.

Jos kyseiset tiedot tai kyseinen kertomus eivät ole saatavilla, tytäryrityksen on pyydettävä perimmäistä emoyritystään toimittamaan sille kaikki vaadittavat tiedot, jotta se voisi täyttää ensimmäisen alakohdan mukaisen velvoitteensa. Jos perimmäinen emoyritys ei toimita kaikkia vaadittavia tietoja, tytäryrityksen on laadittava, julkaistava ja asetettava saataville tuloverotietoja koskeva kertomus, joka sisältää kaikki sen hallussa olevat, saadut tai hankitut tiedot, sekä lausunto siitä, että sen perimmäinen emoyritys ei asettanut tarvittavia tietoja saataville.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että keskisuuriin ja suuriin tytäryrityksiin ei enää sovelleta tässä kohdassa säädettyjä raportointivelvoitteita, jos perimmäisen emoyhtiön konsolidoitujen tulojen yhteismäärä on tilinpäätöspäivänä kumpanakin kahtena edeltävänä peräkkäisenä tilivuotena alittanut 750 000 000 euroa, mikä ilmenee sen konsolidoiduista tilinpäätöksistä.

5. Jäsenvaltioiden on vaadittava yritysten, joihin ei sovelleta jäsenvaltion lainsäädäntöä, näiden jäsenvaltioiden alueella avaamia sivuliikkeitä julkaisemaan ja asettamaan saataville perimmäisen emoyrityksen tai kuudennen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun itsenäisen yrityksen tuloverotietoja koskeva kertomus kahdesta edeltävästä peräkkäisestä tilivuodesta jälkimmäisen osalta.

Jos kyseiset tiedot tai kyseinen kertomus eivät ole saatavilla, 48 e artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen julkistamistoimien toteuttamiseen nimetyn yhden tai useamman henkilön on pyydettävä kyseistä perimmäistä emoyritystä tai tämän kohdan kuudennen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua, itsenäistä yritystä toimittamaan sille kaikki vaadittavat tiedot, jotta hän voisi täyttää velvoitteensa.

Jos kaikkia vaadittavia tietoja ei toimiteta, sivuliikkeen on laadittava, julkaistava ja asetettava saataville tuloverotietoja koskeva kertomus, joka sisältää kaikki sen hallussa olevat, saadut tai hankitut tiedot, sekä lausunto siitä, että perimmäinen emoyritys tai itsenäinen yritys ei ole antanut tarvittavia tietoja saataville.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tässä kohdassa säädettyjä raportointivelvoitteita sovelletaan ainoastaan sivuliikkeisiin, joiden nettoliikevaihto ylittää kunakin kahtena edeltävänä peräkkäisenä tilivuotena 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä saatetun raja-arvon.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että sivuliikkeeseen, johon sovelletaan tämän kohdan mukaisia raportointivelvoitteita, ei enää sovelleta näitä velvoitteita, jos sen nettoliikevaihto alittaa 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä saatetun kynnysarvon kunakin kahtena edeltävänä peräkkäisenä tilivuotena.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tässä kohdassa vahvistettuja sääntöjä sovelletaan sivuliikkeeseen ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) yritys, joka avasi sivuliikkeen, on joko sidosyritys konsernissa, jonka perimmäiseen emoyritykseen ei sovelleta jäsenvaltion lainsäädäntöä ja jonka konsolidoitujen tulojen yhteismäärä on tilinpäätöspäivänä kumpanakin kahtena edeltävänä peräkkäisenä tilivuotena ylittänyt 750 000 000 euroa, mikä ilmenee sen konsolidoiduista tilinpäätöksistä, taikka itsenäinen yritys, jonka tulojen yhteismäärä on tilinpäätöspäivänä kumpanakin kahtena edeltävänä peräkkäisenä tilivuotena ylittänyt 750 000 000 euroa, mikä ilmenee sen tilinpäätöksistä; ja

b) tämän alakohdan a alakohdassa tarkoitetulla perimmäisellä emoyrityksellä ei ole 4 kohdassa tarkoitettua keskisuurta tai suurta tytäryritystä.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että sivuliikkeeseen ei enää sovelleta tässä kohdassa säädettyjä raportointivelvoitteita, jos a alakohdassa säädetty peruste ei täyty kahtena peräkkäisenä tilivuonna.

6. Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa vahvistettuja sääntöjä, jos perimmäinen emoyritys tai itsenäinen yritys, johon ei sovelleta jäsenvaltion lainsäädäntöä, laatii 48 c artiklan mukaisesti tuloverotietoja koskevan kertomuksen, joka täyttää seuraavat edellytykset:

a) se on yleisön saatavilla maksutta ja koneellisesti luettavassa sähköisessä raportointimuodossa:

   i) kyseisen perimmäisen emoyrityksen tai kyseisen itsenäisen yrityksen verkkosivulla;

   ii) vähintään yhdellä unionin virallisella kielellä;

   iii) viimeistään 12 kuukauden kuluttua sen tilivuoden tilinpäätöspäivästä, jonka osalta kertomus on laadittu; ja

b) siinä ilmoitetaan kertomuksen 48 d artiklan 1 kohdan mukaisesti julkaisseen jäsenvaltion lainsäädännön alaisen yksittäisen tytäryrityksen tai yksittäisen sivuliikkeen nimi ja kotipaikka.

7. Jäsenvaltioiden on vaadittava tytäryrityksiä tai sivuliikkeitä, joita tämän artiklan 4 ja 5 kohdan säännökset eivät koske, julkaisemaan ja asettamaan saataville tuloverotietoja koskeva kertomus, jos tällaisten tytäryritysten tai sivuliikkeiden tavoitteena on yksinomaan kiertää tässä luvussa vahvistetuttuja raportointivaatimuksia.

48 c artikla

Tuloverotietoja koskevan kertomuksen sisältö

1. Edellä olevan 48 b artiklan nojalla vaaditun tuloverotietoja koskevan kertomuksen on sisällettävä tiedot kaikesta itsenäisen yrityksen tai perimmäisen emoyrityksen toiminnasta, mukaan lukien kaikkien tilinpäätökseen konsolidoitujen sidosyritysten toiminta asiaankuuluvalta tilivuodelta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot sisältävät seuraavat:

a) perimmäisen emoyrityksen tai itsenäisen yrityksen nimi, asianomainen tilivuosi, kertomuksen esittämisessä käytetty valuutta ja tapauksen mukaan luettelo kaikista sellaisista perimmäisen emoyrityksen tilinpäätökseen konsolidoiduista sidosyrityksistä asiaankuuluvalta tilivuodelta, jotka ovat sijoittautuneet unioniin tai veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevasta tarkistetusta EU:n luettelosta annettujen neuvoston päätelmien liitteissä I ja II luetelluille verotuksellisille lainkäyttöalueille;

b) lyhyt kuvaus niiden toimintojen luonteesta;

c) työntekijöiden lukumäärä kokoaikaiseksi muutettuna;

d) tulot, jotka lasketaan seuraavasti:

i) nettoliikevaihdon summa, liiketoiminnan muut tuotot, omistusyhteyksistä saadut tuotot, lukuun ottamatta sidosyrityksistä saatuja osinkoja tai muuta voitonjakoa, muista pysyviin varoihin kuuluvista sijoituksista ja lainasaamisista saadut tuotot, muut korkotuotot ja muut vastaavat tuotot, jotka luetellaan tämän direktiivin liitteissä V ja VI; tai

ii) tulot määriteltyinä sen tilinpäätössäännöstön mukaisesti, jonka perusteella tilinpäätökset on laadittu, lukuun ottamatta arvontarkistuksia ja sidosyrityksistä saatuja osinkoja tai muuta voitonjakoa;

e) voiton tai tappion määrä ennen tuloveroja;

f) asiaankuuluvana tilivuotena kertyneiden tuloverojen määrä, joka lasketaan tilivuoden verotettavaan voittoon tai tappioon perustuvana eli kauden verotettavaan tulokseen perustuvana verona yritysten ja sivuliikkeiden osalta asiaankuuluvalla verotuksellisella lainkäyttöalueella;

g) kassaperusteisena maksettujen tuloverojen määrä, joka lasketaan asiaankuuluvalla verotuksellisella lainkäyttöalueella sijaitsevien yritysten ja sivuliikkeiden asiaankuuluvan tilivuoden aikana maksamina tuloveroina; ja

h) kertyneiden voittovarojen tai tappioiden määrä asiaankuuluvan tilivuoden lopussa.

Sovellettaessa d alakohtaa tuloihin on sisällytettävä lähipiirin kanssa toteutetut liiketoimet.

Sovellettaessa f alakohtaa kauden verotettavaan tulokseen perustuvat verot koskevat ainoastaan yrityksen toimintoja asiaankuuluvan tilivuoden aikana, eivätkä ne saa sisältää lykättyä verovelkaa eivätkä epävarmoja verosaamisia.

Sovellettaessa g alakohtaa maksettuihin veroihin on sisällytettävä lähdeverot, jotka muut yritykset ovat maksaneet konsernin yrityksille ja sivuliikkeille suoritettujen maksujen perusteella.

Sovellettaessa h alakohtaa kertyneillä tuloilla tarkoitetaan edeltävien tilivuosien ja asiaankuuluvan tilivuoden sellaisten voittojen summaa, joiden jakamisesta ei ole vielä päätetty. Sivuliikkeiden osalta kertyneet tulot ovat sen yrityksen tuloja, joka on avannut sivuliikkeen.

3. Jäsenvaltioiden on sallittava, että tämän artiklan 2 kohdassa luetellut tiedot raportoidaan neuvoston direktiivin 2011/16/EU (**) liitteessä III olevan III jakson B ja C osan raportointiohjeiden perusteella.

4. Tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot on esitettävä käyttämällä yhteistä mallia ja koneellisesti luettavia sähköisiä raportointimuotoja. Komissio määrittää täytäntöönpanosäädöksin yhteisen mallin ja sähköiset raportointimuodot. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Tuloverotietoja koskevassa kertomuksessa on esitettävä 2 tai 3 kohdassa tarkoitetut tiedot erikseen kunkin jäsenvaltion osalta. Jos jäsenvaltioon kuuluu useita verotuksellisia lainkäyttöalueita, tiedot on yhdistettävä jäsenvaltion tasolla.

Tuloverotietoja koskevassa kertomuksessa on myös esitettävä tämän artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetut tiedot erikseen kultakin sellaiselta verotukselliselta lainkäyttöalueelta, joka sen tilivuoden 1 päivänä maaliskuuta, jolta kertomus laaditaan, on mainittu veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevasta tarkistetusta EU:n luettelosta annettujen neuvoston päätelmien liitteessä I, ja siinä on annettava tällaiset tiedot erikseen kultakin sellaiselta verotukselliselta lainkäyttöalueelta, joka sen tilivuoden 1 päivänä maaliskuuta, jolta kertomus laaditaan, ja edellisen tilivuoden 1 päivänä maaliskuuta on mainittu veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevasta tarkistetusta EU:n luettelosta annettujen neuvoston päätelmien liitteessä II.

Tuloverotietoja koskevassa kertomuksessa on myös esitettävä 2 tai 3 kohdassa tarkoitetut tiedot kootusti muilta verotuksellisilta lainkäyttöalueilta.

Tiedot on jaoteltava kunkin verotuksellisen lainkäyttöalueen mukaan sen perusteella, onko siellä olemassa toimipaikkaa, pysyvää liikepaikkaa tai pysyvää liiketoimintaa, joka konsernin tai itsenäisen yrityksen toiminnan vuoksi voi aiheuttaa tuloverovelvollisuuden kyseisellä verotuksellisella lainkäyttöalueella.

Jos usean sidosyrityksen toiminta voi aiheuttaa tuloverovelvollisuuden yhdellä verotuksellisella lainkäyttöalueella, kyseistä lainkäyttöaluetta koskevien tietojen on vastattava niitä yhdistettyjä tietoja, jotka liittyvät kunkin sidosyrityksen ja sen sivuliikkeen tällaisiin toimintoihin kyseisellä verotuksellisella lainkäyttöalueella.

Tiettyä toimintaa koskevia tietoja ei saa liittää samanaikaisesti useampaan kuin yhteen verotukselliseen lainkäyttöalueeseen.

6. Jäsenvaltiot voivat sallia, että yksi tai useampi tieto, joiden julkistamista muutoin edellytetään tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, voidaan jättää väliaikaisesti antamatta kertomuksessa, jos niiden julkistaminen voisi aiheuttaa vakavaa haittaa niiden yritysten kaupalliselle asemalle, joihin kertomus liittyy. Kertomuksessa on selkeästi ilmoitettava tällaisesta tietojen antamatta jättämisestä ja esitettävä perusteltu selitys sen syistä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki ensimmäisen alakohdan nojalla antamatta jätetyt tiedot julkaistaan myöhemmässä tuloverotietoja koskevassa kertomuksessa viimeistään viiden vuoden kuluessa tietojen alkuperäisestä antamatta jättämisestä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevasta tarkistetusta EU:n luettelosta annettujen neuvoston päätelmien liitteissä I ja II lueteltuihin verotuksellisiin lainkäyttöalueisiin liittyviä tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei saa koskaan jättää pois.

7. Tuloverotietoja koskevaan kertomukseen voi tarvittaessa sisältyä konsernitasolla yleinen kuvaus, jossa selitetään 2 kohdan f ja g alakohdan mukaisesti esitettyjen määrien mahdolliset olennaiset erot ja jossa otetaan tarvittaessa huomioon aiempia tilivuosia koskevat vastaavat määrät.

8. Tuloverotietoja koskevassa kertomuksessa käytetyn valuutan on oltava sama valuutta, jota perimmäisen emoyrityksen konsolidoidut tilinpäätökset tai itsenäisen yrityksen vuositilinpäätökset esitettäessä käytetään. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia, että julkaistavassa kertomuksessa käytetään muuta valuuttaa kuin tilinpäätöksessä käytettyä valuuttaa.

Edellä 48 b artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa tytäryrityksen julkaisemassa tuloverotietoja koskevassa kertomuksessa käytettävä valuutta on kuitenkin valuutta, jossa se julkaisee vuositilinpäätöksensä.

9. Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön, voivat muuntaa 750 000 000 euron raja-arvon kansalliseksi valuutaksi. Kyseistä muuntamista tehdessään kyseisten jäsenvaltioiden on sovellettava 21 päivänä joulukuuta 2021 vahvistettua *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistua valuuttakurssia. Kyseiset jäsenvaltiot voivat voidaan suurentaa tai pienentää raja-arvoja enintään viidellä prosentilla, jotta kansallisessa valuutassa ilmaistu summa saadaan pyöristettyä.

Edellä 48 b artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut raja-arvot on muunnettava vastaavaksi rahamääräksi asianomaisten kolmansien maiden kansallisessa valuutassa soveltamalla 21 päivänä joulukuuta 2021 vahvistettua valuuttakurssia, pyöristettynä lähimpään tuhanteen.

10. Tuloverotietoja koskevassa kertomuksessa on täsmennettävä, onko se laadittu tämän artiklan 2 vai 3 kohdan mukaisesti.

48 d artikla

Julkaiseminen ja saatavuus

1. Tuloverotietoja koskeva kertomus ja tämän direktiivin 48 b artiklassa mainittu lausunto on julkaistava 12 kuukauden kuluessa sen tilivuoden tilinpäätöspäivästä, jonka osalta kertomus on laadittu, kussakin jäsenvaltiossa säädetyllä tavalla, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1132 (***) 14–28 artiklan ja tapauksen mukaan direktiivin (EU) 2017/1132 36 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritysten tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti julkaisemat tuloverotietoja koskeva kertomus ja lausunto asetetaan yleisön saataville maksutta vähintään yhdellä unionin virallisella kielellä viimeistään 12 kuukauden kuluttua sen tilivuoden tilinpäätöspäivästä, jonka osalta kertomus on laadittu,

a) yrityksen verkkosivustolla 48 b artiklan 1 kohtaa sovellettaessa;

b) tytäryrityksen verkkosivustolla tai sidosyrityksen verkkosivustolla 48 b artiklan 4 kohtaa sovellettaessa; tai

c) sivuliikkeen verkkosivustolla tai sivuliikkeen avanneen yrityksen verkkosivustolla tai sidosyrityksen verkkosivustolla 48 b artiklan 5 kohtaa sovellettaessa.

3. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa yritykset tämän artiklan 2 kohdassa vahvistettujen sääntöjen soveltamisesta, jos tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti julkaistu tuloverotietoja koskeva kertomus on samanaikaisesti asetettu yleisön saataville koneellisesti luettavassa sähköisessä raportointimuodossa direktiivin (EU) 2017/1132 16 artiklassa tarkoitetun rekisterin verkkosivustolle, joka on maksuton kaikille unionissa sijaitseville kolmansille osapuolille. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yritysten ja sivuliikkeiden verkkosivuston on sisällettävä tieto tästä vapautuksesta ja viittaus asiaankuuluvan rekisterin verkkosivustolle.

4. Edellä 48 b artiklan 1, 4, 5, 6 ja 7 kohdassa tarkoitetun kertomuksen ja tapauksen mukaan kyseisen artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitetun lausunnon on oltava saatavilla asiaankuuluvalla verkkosivustolla vähintään viiden peräkkäisen vuoden ajan.

48 e artikla

Vastuu tuloverotietoja koskevan kertomuksen laatimisesta, julkaisemisesta ja saataville asettamisesta

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että 48 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen perimmäisen emoyrityksen tai itsenäisten yritysten hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenillä, jotka toimivat kansallisen lainsäädännön mukaisen toimivallan mukaisesti, on yhteisesti velvollisuus varmistaa, että tuloverotietoja koskeva kertomus laaditaan, julkaistaan ja asetetaan saataville 48 b, 48 c ja 48 d artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tämän direktiivin 48 b artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tytäryritysten hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenillä ja yhdellä tai useammalla henkilöllä, jonka tehtävänä on huolehtia tämän direktiivin 48 b artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen sivuliikkeiden julkistamistoimista direktiivin (EU) 2017/1132 41 artiklan mukaisesti, jotka toimivat heille kansallisessa lainsäädännössä annettujen valtuuksien mukaisesti, on yhteisesti velvollisuus varmistaa parhaan tietonsa ja taitonsa mukaisesti, että tuloverotietoja koskeva kertomus laaditaan yhdenmukaisella tavalla 48 b ja 48 c artiklan kanssa tai tapauksen mukaan niiden mukaisesti ja että se julkaistaan ja asetetaan saataville 48 d artiklan mukaisesti.

48 f artikla

Lakisääteisen tilintarkastajan lausunto

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että jos yhden tai useamman lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön edellytetään tarkastavan jäsenvaltion lainsäädännön alaisen yrityksen tilinpäätökset, tilintarkastusraportissa on todettava, oliko yrityksen julkaistava tarkastettavan tilinpäätöksen tilivuotta edeltävältä tilivuodelta tuloverotietoja koskeva kertomus 48 b artiklan nojalla, ja jos oli, oliko kertomus julkaistu 48 d artiklan mukaisesti.

48 g artikla

Tuloverotietoja koskevan raportoinnin alkamispäivä

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joilla saatetaan 48 a–48 f artiklan säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä, sovelletaan viimeistään sen tilivuoden alkamispäivästä lähtien, joka alkaa 22 päivänä kesäkuuta 2024 tai sen jälkeen.

48 h artikla

Uudelleentarkastelulauseke

Komissio antaa viimeistään 22 päivänä kesäkuuta 2027 kertomuksen 48 a–48 f artiklassa säädettyjen raportointivelvoitteiden noudattamisesta ja niiden vaikutuksesta ottaen huomioon tilanteen OECD:n tasolla, tarpeen varmistaa riittävä avoimuuden taso sekä säilyttää ja turvata kilpailukykyinen ympäristö yrityksille ja yksityisille investoinneille; kertomuksessa tarkastellaan ja arvioidaan erityisesti, olisiko asianmukaista laajentaa 48 b artiklassa säädetyn tuloverotietoja koskevan kertomuksen antamisvelvoitetta koskemaan 3 artiklan 4 kohdan määritelmän mukaisia suuria yrityksiä ja 3 artiklan 7 kohdan määritelmän mukaisia suuria konserneja sekä laajentaa 48 c artiklassa säädetyn tuloverotietoja koskevan kertomuksen sisältöä ottamalla mukaan muita tietoja. Komissio arvioi kyseisessä kertomuksessa myös, miten 48 c artiklan 5 kohdassa säädetty kolmansien maiden verotuksellisten lainkäyttöalueiden verotietojen esittäminen kootusti sekä 48 c artiklan 6 kohdassa säädetty tietojen väliaikainen antamatta jättäminen vaikuttavat tämän direktiivin tehokkuuteen.

Komissio toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja liittää siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

_____

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

(**) Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

(***) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46).”.

3) Lisätään 49 artiklaan kohta seuraavasti:

”3 a. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa (*)* vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

_____

(*) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.”

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 22 päivänä kesäkuuta 2023. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 24 päivänä marraskuuta 2021.

Euroopan parlamentin puolesta	*Puheenjohtaja*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
D. M. SASSOLI	A. LOGAR